

IB3 continua esperant

El Govern balear encara no ha aconseguit designar una nova direcció general i projecta dubtes sobre la futura internalització dels treballadors dels informatius.

Reportatge de Miquel Payeras

IB3 havia de tenir una transició plàcida entre la vella i la nova etapa política. Però està resultant ser de tot menys tranquil·la. Segueix amb un director general del PP i encara no se sap quan el podrà substituir la persona que triï l'actual majoria parlamentària. A més, la televisió manté l'externalització dels informatius i no és segur que es puguin internalitzar a pesar de les promeses que en aquest sentit han fet Més i Podem.

IB3 ha complert enguany deu anys de vida i continua, com sempre, enmig de les disputes polítiques, patint, per si li faltava res, un escàs pressupost que llasta la gestió i la programació.

Direcció

L'actual director general, Josep Maria Codony, militant del PP, va accedir al

càrrec l'octubre de l'any passat substituint el seu company de partit José Manuel Ruiz, que dimití per ser el candidat conservador a la batllia de Calvià. Se suposava que Codony cessaria tot d'una que el nou Govern prengués possessió. De fet, PSOE, Podem i Més anunciaren a finals de juny que volien el relleu immediat i que per "treure pressió política" a IB3 el pactarien amb l'oposició. D'aquesta manera, deien, la televisió quedaria al marge de les disputes entre partits. A principi de juliol els mitjans de comunicació publicaven, de fonts del Govern, quatre noms de possibles futurs caps de l'ens, algun dels quals, per cert, sense haver estat consultat per ningú. En teoria s'havia de consensuar un dels quatre amb el PP. En rebre el llistat, els conservadors tingueren clar a qui volien. Dos membres de la cúpula del partit es re-

uniren amb el periodista preferit el dia abans de la sessió del Parlament del 21 de juliol que havia d'iniciar el recanvi del director general. L'esquerra es molestà força en conèixer la trobada i reaccionà eliminant de l'ordre del dia de l'endemà el relleu del nou cap d'IB3. El procés de substitució quedà bloquejat.

El director general, Codony, lluny de dimitir per facilitar una sortida a l'obstrucció, ha continuat actuant com si no passés res. Més encara: s'ha reunit amb les noves autoritats demanant-los col·laboració, a pesar d'haver estat gestionant la ràdio i televisió pública seguint les consignes dels caps del PP; i fins i tot ha ofert al rector de la Universitat de les Illes Balears (UIB), Llorenç Hugueta, que la institució acadèmica es responsabilitzi ara de l'assessorament lingüístic d'IB3 quan resulta que ell mateix i el seu antecessor es negaren en rodó que la UIB fes aquesta feina, per així poder imposar, contra el criteri de la universitat, l'article salat a la informació esportiva i meteorològica. El Govern ha anunciat que la televisió recuperarà el registre lingüístic formal en aquests espais, cosa que ha generat les crítiques del PP i de Ciutadans.

Davant de la paralyzació del relleu de Codony, i de la seva actitud, el Govern ha decidit redactar una nova llei per a IB3. No se sap quan l'aprovarà el Parlament, però se suposa que la tramitació serà d'urgència perquè, si no, la solució es torbaria molts mesos. Un pic publicada la norma, serà el moment de designar una nova direcció general.

Informatius

Una de les decisions més importants que el Govern haurà de prendre amb relació a IB3 consistirà a optar per la internalització dels treballadors dels informatius de la televisió, com ells demanen i Podem i Més prometeren que farien, o, per contra, inclinar-se per mantenir el sistema actual, és a dir, que segueixin contractats per l'empresa externa que té la concessió de la producció informativa.

El model d'externalització fou decidit pel Govern de Jaume Matas quan creà IB3 l'any 2005. Durant un debat parlamentari en què l'esquerra retreia al PP aquesta fórmula, la vicepresidenta d'aleshores, Rosa Estaràs, contestà a la bancada progressista que "vostès ara protesten però quan governin ens agrai-

IB3 NO HA TINGUT TRANQUIL·LITAT POLÍTICA MÉS QUE EN UN DELS SEUS DEU ANYS DE VIDA

TERESA AVUSA
Francina Armengol.

Rosa Estaràs.

ISAAC BUJ
Esperança Camps.

ran aquest model i no el canviaran” perquè, argumentaven els conservadors, és més barat que la contractació directa dels treballadors per part de l’ens. El segon Pacte de Progrés començà a governar el 2007 i, malgrat les promeses de PSIB i Bloc (PSM, Esquerra Unida, Verds i ERC) d’internalitzar, acabà el 2011 la legislatura sense canvis. Estaràs va tenir raó. Valdran les seves paraules encara ara, per aquest quadrienni del tercer Pacte de Progrés?

L’actual consellera responsable d’IB3, la de Cultura, Esperança Camps, tant a l’entrevista concedida a aquest setmanari el passat agost com a totes les intervencions públiques que ha fet des que ocupa el càrrec ha estat rotunda: “S’internalitzarà la plantilla dels informatius”.

El 2 de setembre, en una roda de premsa, insistí en que “el Govern manté el compromís” de fer-ho. En el PSOE, però, no demostren tanta convicció. Les fonts socialistes consultades asseguren que la voluntat és, en efecte, internalitzar però que les coses no són tan senzilles i que no poden donar per fet res. “Contractar directament a tots [els treballadors] costaria molts de doblers”. Volen estudiar més opcions. I què diu la presidenta del Govern i secretària general del PSIB-PSOE respecte a això? Doncs no gaire cosa. En ser interrogada el passat el dia 6 per un periodista, es limità a contestar que “s’ha d’analitzar” la qüestió, sense voler precisar més.

Deu anys després de la seva creació, IB3 continua, com es veu, immersa en

problemes de definició i de disputa política. Com quasi sempre, perquè amb l’excepció de l’any en què fou director general l’economista Pedro Terrassa, entre juliol de 2010 i juliol de 2011, que fou quan l’ens gaudí de més consens polític, la gestió dels altres caps –María Umbert, del PP, entre 2005 i 2007; Antoni Martorell, d’UM, de 2007 a 2010; José Manuel Ruiz, del PP, de 2011 fins 2014; i actualment Pere Codony, també conservador– ha estat en tots els casos molt convulsa políticament. I per fer-ho tot encara més difícil, el pressupost no ha parat de baixar: dels més de 100 milions de 2006 als 32,1 per a 2015, una quantitat escassa que ha obligat a redefinir la graella de programació i pensar molt bé totes les despeses. •

Avancem junts

Port de Barcelona

Port de Barcelona, el primer hub logístic del sud d’Europa.